

॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ तस्मै नृदितकषायाय तमसस्परं दर्शयति भगवान्सनत्कुमारस्तस्मिन् स्कंद इत्याचक्षत इति च्छांदोग्ये श्रुतं स्कंदस्य पूर्वपरिग्रहमाह केचिदिति ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥
 सभज्यमानो विबुधैः परं हर्षमवापह ॥ ततो दुंदुभयो राजन्नेदुःशंखाश्च भारत ॥ ९५ ॥ मुमुचुर्देवयोषाश्च पुष्पवर्षमनुत्तमं ॥ योगिनामीश्वरं देवं शतशोथसहस्र
 शः ॥ ९६ ॥ दिव्यगंधमुपादाय ववौ पुण्यश्चमारुतः ॥ गंधर्वास्तुष्टुवुश्चैनं यज्वानश्च महर्षयः ॥ ९७ ॥ केचिदेनं व्यवस्यंति पितामहसुतं प्रभुं ॥ सनत्कुमारं सर्वेषां
 ब्रह्मयोनिं तमग्रजं ॥ ९८ ॥ केचिन्महेश्वरसुतं केचित्पुत्रं विभावसोः ॥ उमायाः कृत्तिकानां च गंगायाश्च वदंत्युत ॥ ९९ ॥ एकधा च द्विधा चैव चतुर्धा च महाबलं ॥
 योगिनामीश्वरं देवं शतशोथसहस्रशः ॥ १०० ॥ एतत्ते कथितं राजन् कार्तिकेयाभिषेचनं ॥ शृणु चैव सरस्वत्यास्तीर्थवर्यस्य पुण्यतां ॥ १०१ ॥ बभूव तीर्थप्रवरं हते
 पुंसुरशत्रुषु ॥ कुमारेण महाराज त्रिविष्टपमिवापरं ॥ १०२ ॥ ऐश्वर्याणि च तत्र स्थोददा वीशः पृथक् पृथक् ॥ ददौ नैर्ऋतमुख्येभ्यस्त्रैलोक्यं पावकात्मजः ॥ १०३ ॥
 एवं स भगवांस्तस्मिन् स्तीर्थे दैत्यकुलांतकः ॥ अभिषिक्तो महाराज देवसेनापतिः सुरैः ॥ १०४ ॥ तैजसं नाम तत्तीर्थं यत्र पूर्वमपांपतिः ॥ अभिषिक्तः सुरगणैर्वरु
 णो भरतर्षभ ॥ १०५ ॥ अस्मिन् स्तीर्थे वरेस्त्रात्वा स्कंदं चाभ्यर्च्य लांगली ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददौ रुक्मं वासांस्याभरणानि च ॥ १०६ ॥ उषित्वारजनीं तत्र माधवः परवी
 रहा ॥ पूज्य तीर्थवरं तच्च स्पृष्ट्वा तोयं च लांगली ॥ १०७ ॥ तृष्टः प्रीतमनाश्चैव लब्धं भवन्माधवोत्तमः ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ यथाभिषिक्तो भग
 वान् स्कंदो देवैः समागतैः ॥ १०८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यप० गदापर्वणि बल० सारस्वतो० तारकवधे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
 जनमेजय उवाच अत्यद्भुतमिदं ब्रह्मन् श्रुतवानस्मितत्त्वतः ॥ अभिषेकं कुमारस्य विस्तरेण यथाविधि ॥ १ ॥ यच्छ्रुत्वा पूतमात्मानं विजानामि तपोधन ॥ प्र
 त्दृष्टानि चरोमाणि प्रसन्नं च मनो मम ॥ २ ॥ अभिषेकं कुमारस्य दैत्यानां च वधं तथा ॥ श्रुत्वामे परमाप्रीतिर्भूयः कौतूहलं हि मे ॥ ३ ॥ अपांपतिः कथं त्वस्मिन् न भि
 षिक्तः पुरा सुरैः ॥ तन्मे ब्रूहि महाप्रज्ञकुशलो त्वयि सत्तम ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच शृणुराजन्निदं चित्रं पूर्वकल्पे यथातथं ॥ आदौ रूतयुगे राजन्वर्तमाने य
 थाविधि ॥ ५ ॥ वरुणं देवताः सर्वाः समेत्येदमथाब्रुवन् ॥ यथास्मान् सुरराट् शक्रो भयेभ्यः पातिसर्वदा ॥ ६ ॥ तथा त्वमपि सर्वासां सरितां वैपतिर्भव ॥ वासश्च ते
 सदा देवसागरे मकरालये ॥ ७ ॥ समुद्रो यंतव वशो भविष्यति नदीपतिः ॥ सोमेन सार्धं च तव हानि वृद्धी भविष्यतः ॥ ८ ॥

॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ इति शल्यप० गदाप० नै० भारतज्ञा० षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ७३ ॥ अत्यद्भुतमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥